

Генотропін®

соматропін

Як він змінить моє життя?

✓ Педіатричні показання та показання для дорослих¹

- Дефіцит гормону росту (ДГР)
- Малорослі діти, які народилися
маленькими для свого гестаційного віку
- Порушення росту при:
 - Синдромі Тернера
 - Синдромі Прадера-Віллі
 - Хронічній нирковій недостатності
- Ідіопатична низькорослість (ІН)³

✓ Довготермінові дані щодо безпеки²

✓ Пристрій вибору, який відповідає потребам Ваших пацієнтів

Неперевершена підтримка як для пацієнтів, так і їх батьків!

1. Інструкція для медичного застосування лікарського засобу Генотропін. Затверджено наказом МОЗ України 16.04.15 №222. Реєстраційне посвідчення № UA/11798/01/01, UA/11798/01/02. 2. Kaspers S, et al. Implications of a Data-Driven Approach to Treatment with Growth Hormone in Children with Growth Hormone Deficiency and Turner Syndrome. Appl Health Econ Health Policy 2013; DOI 10.1007/s40258-013-0030-4. 3. Kerstin Albertsson-Wiklund,A. Stefan Aronson, Jan Gustafsson, et al. Dose-Dependent Effect of Growth Hormone on Final Height in Children with Short Stature without Growth Hormone. J Clin Endocrinol Metab. 2008; 93(11):4342– 4350.

ГЕНОТРОПІН® (соматропін) – порошок ліофілізований та розчинник для розчину для ін’єкцій у попередньо наповнений ручці, що містить 1 двокамерний картридж (передня камера з порошком та задня камера з розчинником) у картонній коробці.

КОРОТКА ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ МЕДИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТУ.

Показання до застосування. Діти. Порушення росту через недостатню секрецію гормону росту, пов’язане із синдромом Тернера, хронічною нирковою недостатністю, порушення росту у дітей низького росту до досягнення ними 4 років і більше, синдром Прадера-Віллі. Дорослі. Замісна терапія при вираженому дефіциті гормону росту, у тому числі пов’язаного із множинним гормональним дефіцитом внаслідок відомої патології гіпоталамуса або гіпофіза, при дефіциті хоба одного з гормонів гіпофіза, за винятком пролактину. **Протипоказання.** Підвищена чутливість до діючої речовини або до будь-якої допоміжної речовини. Не слід застосовувати для стимуляції росту дітям із закритими епіфізарними зонами росту. Генотропін® протипоказаний пацієнтам, які перебувають у гострому критичному стані внаслідок ускладнення операції на відкритому серці, на черевний порожнині, у результаті множинної травми, гострої дихальної недостатності або інших подібних станів, хворим на активну проліферативну або тяжку непроліферативну діабетичну ретинопатію, дітям із синдромом Прадера-Віллі, які страждають ожирінням тяжкого ступеня або мають тяжкі порушення з боку дихальних шляхів. **Спосіб застосування та дози.** Дозування та режим застосування слід підбрати індивідуально. Ін’єкцію слід виконувати підшкірно та змінювати місце введення для запобігання ліпоатрофії. Затримка росту через недостатню секрецію гормону росту в дітей. Зазвичай рекомендується доза 0,025-0,035 мг/кг маси тіла на добу або 0,7-1,0 мг/м² площині поверхні тіла на добу. При синдромі Прадера-Віллі зазвичай слід призначати по 0,035 мг/кг маси тіла на добу (1,0 мг/м² площині поверхні тіла на добу). При синдромі Тернера - 0,045-0,050 мг/кг маси тіла на добу або 1,4 мг/м² площині поверхні тіла на добу. Порушення росту, що супроводжується хронічною нирковою недостатністю. Рекомендована доза становить 0,045-0,050 мг/кг маси тіла на добу (1,4 мг/м² площині поверхні тіла на добу). Порушення росту у дітей маленькою зросту, які народилися з малою масою тіла для свого гестаційного віку. Зазвичай рекомендується доза 0,035 мг/кг маси тіла на добу (1 мг/м² площині поверхні тіла на добу) до досягнення остаточного росту. Для пацієнтів, які продовжують терапію гормоном росту після виникнення дефіциту гормону росту в дитячому віці, рекомендована доза становить 0,2-0,5 мг на добу. **Побічні реакції.** Найбільш серйозні та/або найчастіші побічні реакції під час лікування соматропіном: внутрішньочерепні пухлини, зокрема менингіоми, у підлітків/молоді, які в дитинстві проходили курс лікування опроміненням злокісних пухлин голови одночасно з терапією соматропіном; раптовий летальний наслідок у дітей з синдромом Прадера-Віллі з такими факторами ризику як ожиріння тяжкого ступеня, обструкція верхніх дихальних шляхів або апноє уві сні та неідентифіковані респіраторні інфекції в анамнезі; порушення толерантності до глукози, в тому числі гілкемія натрію, а також явний цукровий діабет; виражена діабетична ретинопатія; прогресування сколіозу у дітей; виявлення латентного центрального гіпопіреозу; реакції у місці ін’єкції/висипання, ліпоатрофія (а також рідкі генералізовані реакції гіперчутливості); панкреатит. **Особливості застосування.** Ставити діагноз, розпочинати терапію препаратором Генотропін® і проводити подальший контроль мають кваліфіковані лікарі, досвідчені в діагностиці та лікуванні пацієнтів відповідно до показань для застосування. Клінічні дослідження щодо застосування препаратору Генотропін® у період вагітності та годування грудю відсутні. Генотропін® не впливає на швидкість реакції під час керування автотранспортом або на роботу з іншими механізмами. **Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.** Одночасне застосування з глукокортикоїдами може пригнічувати стимулюючий вплив препараторів соматропіну на швидкість росту. Соматропін може підвищувати кліренс сполучки, які метаболізуються за допомогою ізоферментів цитохрому P450. **Фармакологічні властивості.** Соматропін – сильний метаболічний гормон, який відіграє важливу роль у метаболізмі ліпідів, вуглеводів і білків. У дітей з недостатністю ендогенного гормону росту соматропін прискорює лінійний ріст скелета та швидкість росту. Як у дорослих, так і в дітей соматропін підтримує нормальну будову тіла завдяки підвищенню засвоєння нітрогену, прискоренню росту скелетних м’язів і мобілізації жиру в організмі. **Категорія відпуску.** За рецептот. Перед використанням препаратору необхідно ознайомитись з повною інструкцією для застосування. Інформація для лікарів та фармацевтів. Призначено для розповсюдження на семінарах, конференціях, симпозіумах з медичної тематики. **Реєстраційні посвідчення МОЗ України** № UA/11798/01/01, UA/11798/01/02 від 16.04.2015, зміни від 24.06.2016 Наказ МОЗ України № 623.

За додатковою інформацією звертайтеся
у Представництво «Файзер Ейч. Сі. Пі. Корпорейшн» в Україні:
03680, м. Київ, вул. М. Амосова, 12. Тел. (044) 391-60-50.

WUKGTR0317009

Влияние терапии гормоном роста на минеральную плотность костной ткани у взрослых пациентов с соматотропной недостаточностью: результаты метаанализа

У людей с дефицитом гормона роста (ГР) наблюдается снижение минеральной плотности костной ткани (МПКТ) по сравнению со здоровыми лицами. В то же время проведенные исследования показали неоднозначные результаты в отношении влияния заместительной гормональной терапии на МПКТ у взрослых пациентов с соматотропной недостаточностью. Целью данного метаанализа было установить, может ли лечение ГР повысить МПКТ у взрослых лиц с его дефицитом.

Главная роль ГР заключается в стимуляции линейного роста костей в детском возрасте, однако этот гормон также выполняет важные метаболические функции на протяжении всей жизни. Так, он оказывает влияние на процентное содержание жира в организме, минерализацию костной ткани и скорость ее ремоделирования, метаболизм липидов и глюкозы. Исследования *in vitro* показывают, что ГР и его главный фактор роста-1 (ИФР-1) являются митогенами для остеобластов.

Соответственно, соматотропная недостаточность проявляется не только отставанием в росте в детском возрасте, но и рядом других клинических и биохимических нарушений, главным образом со стороны сердечно-сосудистой системы и костной ткани, липидного и минерального обмена. В частности, у взрослых пациентов с дефицитом гормона роста наблюдается снижение МПКТ и повышение риска переломов в 2,7-3 раза по сравнению со здоровыми сверстниками.

Многие исследования показали, что большинство отклонений у пациентов с соматотропной недостаточностью могут быть скорректированы заместительной терапией ГР, но в отношении некоторых нарушений данные несколько противоречивы. Так, ряд клинических испытаний показал повышение МПКТ при лечении ГР, в то время как другие не обнаружили достоверного влияния или даже показали снижение МПКТ. Предполагается, что на связь между лечением ГР и МПКТ могут влиять другие факторы, такие как пол, длительность и режим лечения, регион проживания пациента. Чтобы выяснить, существует ли связь между терапией ГР и МПКТ и влияют ли на нее другие факторы, был проведен метаанализ имеющихся исследований по данной проблеме.

Методы

Поиск релевантных исследований проводился в базах данных Medline, Embase и Cochrane Library до декабря 2012 года. В анализ включали клинические исследования, посвященные оценке влияния терапии ГР на МПКТ, независимо от размера выборки, но при условии соответствия таким критериям:

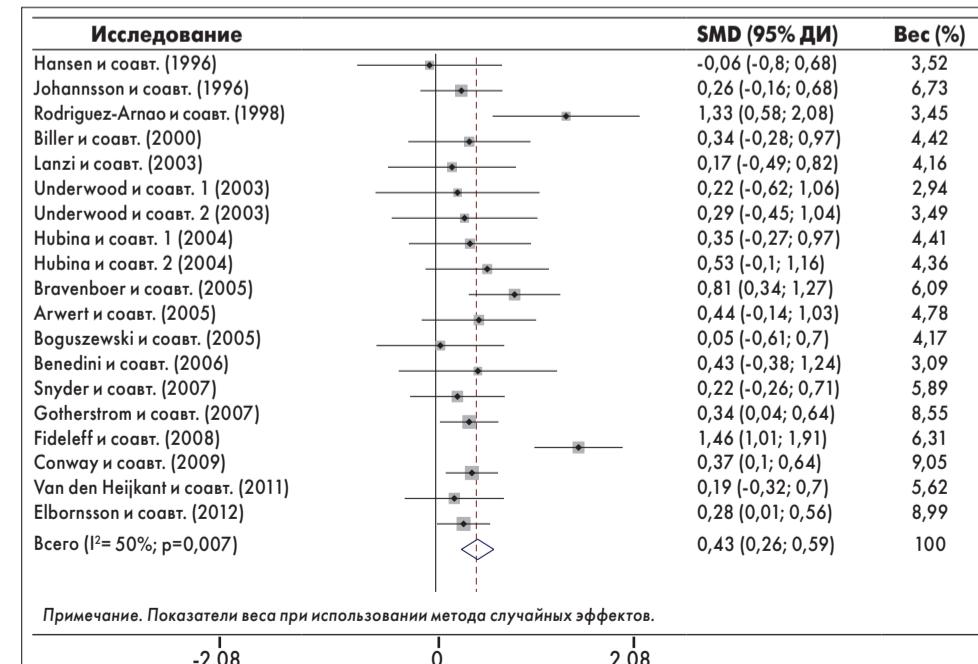

Рис. Влияние терапии ГР на МПКТ позвонков

шейки бедренной кости ($SMD=0,476$; 95% ДИ 0,190-0,761; $p=0,001$).

Благодаря исключению из анализа вышеупомянутого исследования гетерогенность была уменьшена ($I^2=67,8\%$), а связь между терапией ГР и повышением МПКТ шейки бедренной кости оставалась достоверной ($SMD=0,377$; 95% ДИ 0,158-0,595; $p=0,001$).

Подгрупповой анализ не обнаружил значимой взаимосвязи между лечением ГР и МПКТ шейки бедренной кости у пациентов, получавших ГР в течение ≤ 2 лет и американцев.

Связь между лечением ГР и МПКТ всего скелета

Метаанализ был проведен аналогичным образом — с использованием модели случайных эффектов. Он показал существенную связь между лечением ГР и увеличением МПКТ всего скелета ($SMD=0,242$; 95% ДИ 0,019-0,466; $p=0,034$; $I^2=69,6\%$).

Анализ чувствительности не обнаружил исследований, которые бы значительно отличались от других.

Анализ в подгруппах выявил отсутствие достоверной взаимосвязи между лечением ГР и увеличением МПКТ позвонков, шейки бедренной кости и всего скелета у пациентов, получавших ГР в течение ≤ 2 лет или фиксированную дозу гормона, у лиц, у которых МПКТ измеряли денситометрами компаний Hologic Inc и GE-Lunar Inc, а также у европейцев, американцев и жителей Океании.

Обсуждение

В целом авторы обнаружили достоверную связь между лечением ГР и увеличением МПКТ позвонков, шейки бедренной кости и всего скелета. Каков же механизм влияния ГР на этот параметр?

Сегодня известно, что ГР может оказывать воздействие на костную ткань как напрямую через специфические рецепторы, так и посредством стимулирования секреции ИФР-1, который индуцирует дифференцировку, пролиферацию и активность преosteобластов, зрелых остеобластов и остеокластов. Эти клетки обеспечивают процессы ремоделирования костной ткани, поэтому уровень ИФР-1 коррелирует с МПКТ. Почти во всех включенных в этот метаанализ исследованиях было отмечено повышение уровня ИФР-1 в сыворотке крови взрослых пациентов с соматотропной недостаточностью на фоне терапии ГР. Кроме того, ГР оказывает анаболический эффект на скелетные мышцы, а согласно существующей сегодня физиологической концепции масса и прочность кости во многом определяются динамическими нагрузками на нее со стороны скелетных мышц.

Следует отметить, что метаанализ показал значительную гетерогенность между включенными в него исследованиями. Ее источниками согласно анализу в подгруппах были длительность и режим лечения ГР, применявшимися для оценки МПКТ аппараты и географическое местоположение пациентов.

Во-первых, не было обнаружено значительной взаимосвязи между лечением ГР и МПКТ шейки бедренной кости и всего скелета у пациентов с длительностью лечения ГР ≤ 2 лет. Вероятно, это обусловлено фазностью процесса ремоделирования костной ткани, который стимулируется ГР и ИФР-1. Вначале доминирует резорбция кости и только позже — ее образование. Этим также можно объяснить снижение МПКТ, обнаруженное в некоторых исследованиях.

Во-вторых, не выявлено достоверного эффекта фиксированной дозы ГР

(расчитанной на основании массы или площади поверхности тела) на МПКТ всего скелета. Такая схема дозирования использовалась в более ранних исследованиях. Затем ей на смену пришел режим титрования дозы до нормализации уровня ИФР-1, который требует достаточно продолжительного времени для достижения оптимальной дозы и, соответственно, большей длительности исследования. Среди исследований, включенных в этот метаанализ, более длительными как раз были те, в которых использовали режим титрования. Вероятно, благодаря большей продолжительности они и показали более очевидный эффект терапии ГР на МПКТ.

В-третьих, не было обнаружено значительной взаимосвязи между лечением ГР и МПКТ всего скелета у пациентов, чья МПКТ была измерена с помощью денситометров отдельных производителей. Среди возможных причин такого явления авторы называют использование разных аппаратов или же разного программного обеспечения на отдельных этапах одного и того же исследования.

Еще одним вмешивающимся фактором было географическое местоположение пациентов. Хотя ГР является основным регулятором уровня ИФР-1, на него могут влиять и другие факторы, такие, например, как питание и концентрация инсулина в крови. В разных странах или географических регионах питание и концентрация инсулина у пациентов с соматотропной недостаточностью могут отличаться.

Помимо длительности лечения, дозы ГР, производителя денситометра и географического положения пациента могут быть и другие факторы, приводящие к гетерогенности. Например, проведенные ранее исследования показали, что на связь между лечением ГР и МПКТ может влиять пол (по некоторым данным, у мужчин наблюдается более выраженный ответ на терапию по сравнению с женщинами). Механизмы, лежащие в основе этих гендерных различий, до конца не изучены, но, вероятно, определенную роль в этом играют половые гормоны. К сожалению, слишком мало исследований анализировали результаты лечения ГР отдельно для мужчин и женщин, что сделало невозможным проведение подгруппового анализа, стратифицированного по полу.

В этом метаанализе главным образом исследовали влияние заместительной терапии ГР на МПКТ у взрослых пациентов с соматотропной недостаточностью. Помимо благотворного воздействия на костную ткань лечение ГР также оказывает положительное влияние на другие аспекты физического и психического здоровья у взрослых людей с дефицитом гормона роста. У значительной части взрослых пациентов с соматотропной недостаточностью отмечено серьезное ухудшение качества жизни, в то время как заместительная терапия ГР улучшает этот показатель (L.J. Woodhouse et al., 2006; A. Hazem et al., 2012; J.B. Deijen et al., 2005).

Вывод

В целом метаанализ показал, что лечение ГР оказывает благотворное влияние на МПКТ у взрослых пациентов с соматотропной недостаточностью, хотя в некоторых подгруппах больных эффект не был очевидным.

По материалам P. Xue, Y. Wang, J. Yang, Y. Li. Effects of Growth Hormone Replacement Therapy on Bone Mineral Density in Growth Hormone Deficient Adults: A Meta-Analysis. International Journal of Endocrinology 2013: 216107.

Реферативный перевод с англ.
Наталия Мищенко

Опубликовано при поддержке Представительства «Файзер Эйч. Си. Пи. Корпорейшн» в Украине